

- 2) Podpůrně pro případ, že Soudní dvůr odpoví na otázku týkající se výkladu čl. 267 odst. 3 v tom smyslu, že předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je povinné, brání ustanovení a zásady uvedené v člancích 26 – Vnitřní trh – 49 – Právo usazování – 56 – Volný pohyb služeb – 63 – Volný pohyb kapitálu – Smlouvy o FEU a článku 16 – Svoboda podnikání – Listiny základních práv EU, jakož i obecná zásada legitimního očekávání (která „patří mezi základní zásady Unie“, jak konstatoval Soudní dvůr v rozsudku ze dne 14. března 2013, Agrargenossenschaft Neuzelle, C-545/11, EU:C:2013:169), přijetí a použití vnitrostátní právní úpravy [čl. 1 odst. 78 písm. b) body 4, 8, 9, 17, 23 a 25 zákona č. 220/2010], která stanoví i vůči osobám, které již jsou držiteli koncesí v oblasti elektronického provozování legálních her, nové požadavky a povinnosti prostřednictvím dodatku ke stávající smlouvě (a bez jakékoli lhůty pro postupné přizpůsobení)?

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. července 2016 LL proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. dubna 2016 ve věci T-615/15, LL v. Evropský parlament

(Věc C-326/16 P)

(2016/C 343/38)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: LL (zástupce: J. Petrulionis, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- Zrušit usnesení Tribunálu Evropské unie (sedmého senátu) ze dne 19. dubna 2016 ve věci T-615/15, kterým Tribunál odmítl návrh, kterým se navrhovatel domáhal zaprvé zrušení rozhodnutí D(2014) 15503 generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 17. dubna 2014, kterým bylo po navrhovateli požadováno vrácení neoprávněně vyplacené náhrady za parlamentní asistenci, a zadruhé zrušení příkazu k úhradě č. 2014-575 ze dne 5. května 2014;
- vrátit věc k novému projednání.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek předkládá pět důvodů na podporu svého kasačního opravného prostředku.

1. Tribunál Evropské unie ve svém usnesení důkladně, řádně, komplexně a objektivně nezhodnotil a neposoudil veškeré písemné důkazy, které byly předloženy společně s návrhem a které byly rozhodné z hlediska řádného a správného stanovení lhůty pro zahájení řízení, čímž dospěl k závěrům, které jsou v rozporu s procesními písemnostmi a ustanoveními právních předpisů, na které bylo v rámci řízení před Tribunálem odkazováno, mimo jiné k tomu, že „návrh byl podán po uplynutí více než 17 měsíců po posledním datu“, že „navrhovatel neprokázal či neodkazuje na existenci okolností, které by umožnily výjimku z uplatnění dotčené procesní lhůty podle čl. 45 odst. 2 Statutu Soudního dvora Evropské unie...“, a že „návrh je třeba odmítnout jako zjevně nepřipustný z důvodu jeho opožděného podání...“.
2. Tribunál ve svém usnesení nesprávně použil článek 263 Smlouvy o fungování Evropské unie a rovněž jednal v rozporu s článkem 72 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu, a nesprávně posoudil možnost uplatnění článku 45 Statutu Soudního dvora Evropské unie:
 - vzhledem k tomu, že účastník řízení podávající kasační opravný prostředek jako bývalý poslanec Evropského parlamentu nesouhlasil s rozhodnutím generálního tajemníka Evropského parlamentu (a příkazu k úhradě, který byl na jeho základě vystaven) a měl za to, že uvedené rozhodnutí nebylo opodstatněné, využil svého práva a splnil požadavky stanovené v článku 72 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu, pakliže nejprve předložil stížnost týkající se uvedeného rozhodnutí kvestorům a následně Předsednictvu a předsedovi Evropského parlamentu;

- navrhovatelovo právo podat u Tribunálu návrh, kterým se domáhá neplatnosti rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu a příkazu k úhradě, který byl vydán na základě uvedeného rozhodnutí, vzniklo až dne 10. září 2015, kdy navrhovatel obdržel od představitele Evropského parlamentu e-mail, ve kterém byl kromě jiných dokumentů uveden i závěrečný dopis č. 311354 předsedy Evropského parlamentu ze dne 26. června 2015 podle čl. 72 odst. 3 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu;
 - podle článku 263 šestého pododstavce SFEU byl počátkem běhu dvouměsíční lhůty, v níž může navrhovatel zahájit u Tribunálu řízení o neplatnosti rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu a příkazu k úhradě, který byl vydán na základě uvedeného rozhodnutí, den, kdy mu byl doručen dopis č. 311354 předsedy Evropského parlamentu podle čl. 72 odst. 3 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu, tj. 10. září 2015;
 - vzhledem k těmto skutečnostem a podle článku 263 šestého pododstavce SFEU uplynula lhůta pro podání návrhu k Tribunálu dne 10. prosince 2015. Návrh byl doručen kanceláří Tribunálu dne 4. listopadu 2015. To znamená, že dvouměsíční lhůta pro zahájení řízení, která je stanovena podle článku 263 šestého pododstavce SFEU, byla dodržena a návrh nebyl podán „opožděně“;
 - Tribunál v usnesení neposoudil veškeré dokumenty a okolnosti, na které bylo odkazováno, ani ustanovení článku 72 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu, která navrhovatel dodržel a na základě nichž podal stížnost proti rozhodnutí generálního tajemníka a příkazu k úhradě v rámci postupu před zahájením soudního řízení;
 - Tribunál usnesením porušil nejen práva a zájmy navrhovatele, ale rovněž nesprávně použil článek 263 SFEU a kromě toho jednal v rozporu s článkem 72 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu;
 - Tribunál měl dále v usnesení nesprávně a neodůvodněně za to, že není možné použít článek 45 Statutu Soudního dvora. Uplatnění postupu před zahájením soudního řízení, aktivní, pečlivé, obezřetné, důkladné a svědomité jednání navrhovatele, okamžik obdržení dokumentů a další okolnosti potvrzují, že v projednávaném případě, i pokud by bylo rozhodnuto o tom, že nebyla dodržena lhůta pro podání návrhu, měla být prodloužena procesní lhůta, neboť nebyla dodržena ze závažných, objektivních a odůvodnitelných důvodů, zejména z důvodu dodržení postupu, který je stanoven v článku 72 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu (čl. 45 první pododstavec Statutu Soudního dvora). Navrhovatel si nemohl být vědom skutečnosti, že dodržení povinného postupu podle článku 72 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu může mít za následek, že ztratí nárok na podání žalobního návrhu u Tribunálu (druhý pododstavec článku 45 Statutu Soudního dvora). Je třeba poznamenat, že navrhovatel v žalobním návrhu rovněž později vznesl otázku, zda jsou rozhodnutí kvestorů a Předsednictva Evropského parlamentu přijatá podle článku 72 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu řádně odůvodněna a oprávněná.
3. Tribunál v usnesení nesprávně použil článek 126 jednacího řádu Tribunálu, a na tomto základě usnesením rozhodl o zastavení řízení a odmítnutí návrhu;
- Tribunál v usnesení odůvodnil uplatnění článku 126 jednacího řádu Tribunálu jedinou okolností, kterou bylo opožděné podání návrhu, tj. podání po uplynutí lhůty stanovené podle čl. 263 šestého pododstavce SFEU;
 - v žalobním návrhu bylo prokázáno, že lhůta stanovená podle čl. 263 šestého pododstavce SFEU neuplynula, čímž Tribunál odmítl na základě článku 126 jednacího řádu Tribunálu návrh nesprávně a neoprávněně;
 - v projednávaném případě neexistují důvody a podmínky pro použití článku 126 jednacího řádu Tribunálu. Návrh byl podán před uplynutím lhůty stanovené podle čl. 263 šestého pododstavce SFEU, a tudíž nemůže být považován za zjevně nepřipustný. V projednávaném případě Tribunál jednal v rozporu s článkem 126 jednacího řádu Tribunálu, neboť jej použil nesprávně a neoprávněně.

4. Usnesení Tribunálu porušuje práva navrhovatele na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, která jsou stanovena v čl. 47 odst. 1 a 2 Listiny základních práv Evropské unie, neboť usnesením Tribunál neoprávněně a nesprávně odmítl na základě článku 126 jednacího řádu Tribunálu návrh jako zjevně nepřipustný z toho důvodu, že byl údajně podán po uplynutí lhůty, přičemž Tribunál návrh a v něm obsažené argumenty a tvrzení po věcné stránce neposoudil.
5. Tribunál usnesením nesprávně rozhodl o tom, že navrhovatel ponese vlastní náklady řízení u Tribunálu (článek 133 a čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu):

Tribunál usnesením nesprávně odmítl na základě článku 126 jednacího řádu Tribunálu žalobní návrh, a tím rovněž nesprávně rozhodl o tom, že navrhovatel ponese vlastní náklady řízení u Tribunálu. Po zrušení usnesení Tribunálu a postoupení věci zpět k Tribunálu k novému projednání musí být nově rozhodnuto i o uložení nákladů řízení konečným rozhodnutím Tribunálu, a pokud bude návrhu vyhověno, musí být Evropskému parlamentu jakožto žalovanému uloženo, aby navrhovateli uhradil veškeré náklady řízení (článek 133 a čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu).

Žaloba podaná dne 15. června 2016 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-336/16)

(2016/C 343/39)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann a E. Manhaeve)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— Žalobkyně se domáhá, aby Soudní dvůr rozhodl o tom, že tím:

- že od roku 2007 přinejmenším do roku 2013 byly překračovány v 35 zónách pro měření kvality ovzduší denní mezní hodnoty částic PM10 a v 9 zónách pro měření kvality ovzduší roční mezní hodnoty částic PM10, přičemž nebyly poskytnuty informace, které by svědčily o tom, že se tato situace zlepšila;
- že v programech na ochranu ovzduší nebyla přijata žádná odpovídající opatření, která by vedla k co možná největšímu zkrácení období, v němž dochází k překračování mezní hodnoty částic PM10 v ovzduší;
- že byly překračovány denní mezní hodnoty navýšené o přípustnou odchylku v období od 1. ledna 2010 do 10. června 2011 v zóně 14.17– město Radom, 14.18 – zóně pruszkowsko – żyrardowskiej a 16.5 – zóně kędzierzyńsko-kozielskiej, a dále od 1. ledna 2010 do 10. června 2011 v zóně 30.3– ostrowsko-kepíńskej;
- že nebyl správně proveden čl. 23 odst. 1 druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu ⁽¹⁾;

Polská republika porušila své povinnosti podle čl. 13 odst. 1 ve spojení s přílohou XI čl. 23 odst. 1 druhou odrážkou, a dále podle čl. 22 odst. 3 ve spojení s přílohou XI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu;

— a uložil Polské republice náhradu nákladů řízení.